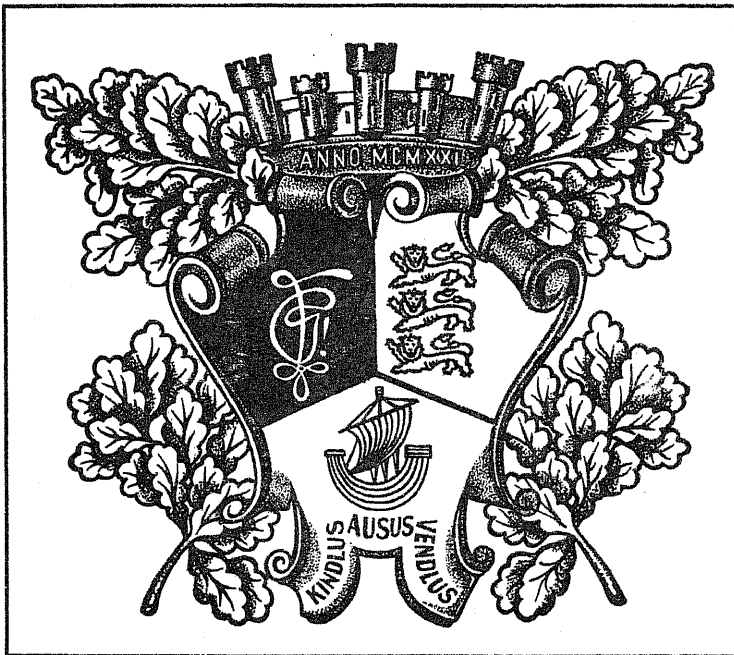

Korp! Tehnola 70

... mul on hea meel teada, et Teie jätkate vanu õilsaid, ausaid ja viisakaid kombeid ning hoiate kinni korp! Tehnola vapikirjast nii, nagu see oli vanasti. Vaatamata sellele, et tänapäeval on seda raske teha. See on sündmus, mis läheb ajalooramatusse tühe särava leheküljena. Sest ainult seal, Soome lahe ja Balti mere kaldal saab püsida korp! Tehnola. See on maa, kus tehakse tugevat tööd ja kasvatatakse vilja kiviklibulisel põllul.

Soovin selle juubeli korraldajatele ja nende abilistele väsimatut jõudu ja nende töödele häid tagajärgi!

Olgu need õnnelikud, kellel on võimalus sellest juubelist osa võtta!

Vivat Crescat Floreat korp! Tehnola!

vii! J. Jaagus
Põhja-Ameerika koondisest.

Mõningaid fakte ajaloost.

Tallinna Tehnikumi avamisega tekkis Tallinna üliõpilasperes vajadus organiseerumiseks - uue üliõpilaskonna esindamine ja uuele õppeasutusele tunnustuse leidmine vajadis hästi korraldatud üliõpilaskonda. Ka oli revolutsiooni ja sõdade tagajärjel noorsoo hulgas levinud kombelõtvus, mille vastu taheti võidelda. 1921. a. sügissemestri algul kujunes Tallinna Tehnikumis välja rühm üliõpilasi kavatsusega luua uus korporatsioon, mis oleks vaba senituntud üliõpilaskorraldustest ja valitsenud võõrapärasest mõjust. Väliseks tunnusmärkideks valiti must-roheline-valge värvikombinatsioon, vapikirjaks võeti: KINDLUS, AUSUS, VENDLUS.

Tähtsamad daatumid:

- * 23. okt. 1921 - korp! Tehnola registreeritakse Tallinna Tehnikumis
 - * 1935, 1936 - seoses Tallinna Tehnikumi likvideerimisega tegutseb korp! Tehnola Tartus
 - * 14. okt. 1936 - registreeritakse Tallinna Tehnikainstituudis
 - * 1940 suvi - vägivaldne sulgemine
 - * 1945...1950 - emigratsioonis moodustatakse Põhja-Ameerika, Rootsi ja Austraalia koondised
 - * 22. mai 1989 - registreeritakse Tallinna Tehnikaülikoolis.
- Praeguseks on korp! Tehnola liikmeid Eestis 66.

Traditsioonid, mida tuleb hoida.

Selleks, et saavutada migit eesmärki, on vaja teha tööd ja näha vaeva. Soovib ju meie noorsugu jõuda tulevikus palju haljamale oksale, kuid vaeva ei taheta piisavalt näha.

Hea on vaadata noori äri- ning muid asjamehi, kes käivad ülikonnas, lipsud ees. Kõik on nagu päris, kuid siiski . . . n a g u päris. Tihtipeale unustatakse või lihtsalt ei teatagi soliidse riietuse juurde kuuluvat käitumise etiketti. Ei ole mingi haruldus näha noorhärat daamiga vestlemas, endal kaks kätt "ununenud" küünarnukkideni püksitasku või kedagi matsutamas lõunalauas.

Inimese hindamise väga oluliseks ja tähtsaks omaduseks on täpsus. Oskus jõuda kõikjale kokkulepitud ajaks on lihtne, kuid meie noortele raskesti teostatav. Vahel eksivad kõik ja seda juhtub ka suurimate pedantidega, kuid hilinemine üle "akadeemilise veerandi" on liig mis liig.

Üks suuremaid probleeme, mis meie seni veel sovjetiseerunud ühiskonnas esineb, on noorhärade suhtumine neidudesse. Rääkimata väiksematest patustamistest (tormatakse enne neide uksest sisse, jne), on raske mõista lausa mõnitavat suhtumist neidudesse, naistesse. Üks soliidne ärimees, insener või keegi hoopis kolmas edasipürgiv kodanik ei saa lubada endale sellist alandust, et solvab või lausa mõnitab naisterahvast, meil aga kasutatakse seda ida poolt pärit nõmedust nauditava järjepidevusega.

Loomulikult ei puuduta see kogu tudengkonda, kuid siiski on enamusel mõningaid puudusi, mis nõuavad parandamist.

Käesoleva sajandi alguses said sellest probleemist aru paljud eesti soost tudengid, kes lõid üliõpilaskorporatsioone, kus kõige muu (isamaarmastus, töökus, vendlus j.m.s.) kõrval oli väga tähtsal kohal oskus suhelda ja käituda seltskonnas, nii

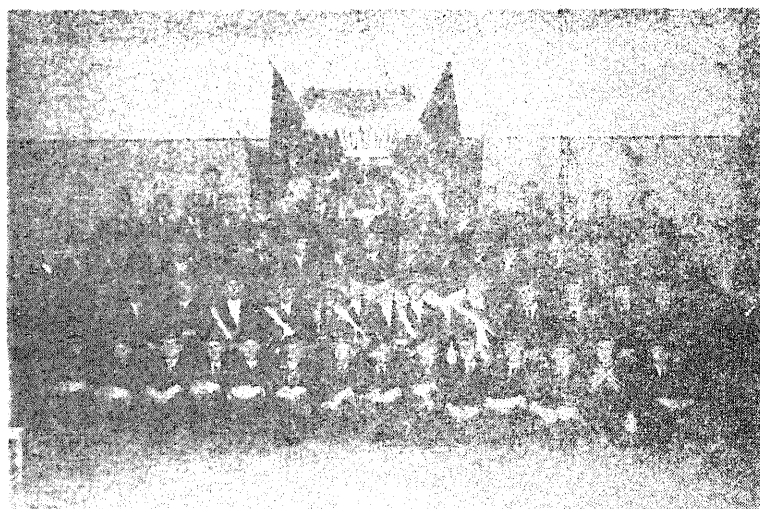
sõprade ringis, kui ka väljaspool seda. See kena traditsioon on kandunud koos kõige muuga ka tänasesse päeva.

Üliõpilaskorporatsioonide rebasetundides õpetatakse noortele tudengitele lisaks korp!-ide sisekorrale ka suhtlemist ja käitumist, kuid ka seda, kui palju on viisakas veini klaasi valada või millises klaasis konjakit serveerida. Viisakuse ja korrektse käitumise õpetamine on üks osa meie tegevusest korporatsioonis. Tähtis on oskus sulada seltskonda, mitte ajada oma jonni teisi arvestamata. Paljudele meie praegustele üliõpilaselu liidritele tuleks kindlasti kasuks olla aasta aega rebane ja panna nii mõndagi kõrva taha, millest meie vanaisad ja vanaemad lugu pidasid. On kuulda palju kriitikat, et rebaseelu korporatsioonides samaneb noorsõduri teenistusajaga N. Liidu armees. Kallid võrdlejad, kas te siis ei mõista, et ühes on domineerivaks jõuks arenev intelligents, teises aga peamiselt ilma harituse ja hariduseta jõhkardid. Seega on võrdlus absurdne. Pealegi on re-

baseelu kõigile vabatahtlik. Sellegi poolest ei tea ma juhus, kus oleks viimase kahe ja poole aasta jooksul (nii pikk on minu konvendi vanus) mõni tudeng oma rebaseelu pooleli jätnud, kuna tundis end allasurutuna.

Üliõpilaselu on kirev ja üle maailma on palju erinevaid üliõpilaskorporatsioonide, kellel kõigil omad traditsioonid ja kombed. On hea, et ka meil on tudengil võimalus teha valik. Kuid siiski ilma üliõpilaskorporatsioonideta ja nende nii mõneski mõttes konservatiivsusest jääks meil mõndagi puudu. Mis saaks siis, kui tudengid oleksid koondunud ainult suurtesse, massilise liikmeskonnaga natsioonidesse, kildadesse jne., kus nad jooksevad järele mõnele agarale kuid kultuuritule eestvedajale?!

Selles ei ole loomulikult midagi halba, kui ta saab tuttavaks ja suhelda oma kodukandi noorte spetsialistidega ka õpingute ajal. Ma arvan, et see on tulevikule mõeldes väga kasulik. Kuid sellist üksteise mõjutamist ja suunamist, kui on intiimor-

Korp! Tehnola 1938. aasta 1. semestril.

ganisatsioonis, üheski massiorganisatsioon olema ei saa. Mõni aasta tagasi prooviti ka meil soomlaste eeskujul luua "Üliõpilaskildasid" (olin ka üks "Ehituskilla" loojatest), kuid nagu ajalugu näitab, on nüüdseks nad kõik tegevuse lõpetanud. Korporatsioonid, mis taaselustati samal ajal, on aga aasta aastalt ainult jõudu ja liikmeskonda kogunud. Kui keegi nüüd arvab, et agiteerin kõiki ühinema korporatsioonidega, siis ta eksib.

Esiteks ei ole korporatsioonid nii suured ja neid ei ole nii palju, et suudaksid kõiki tudengeid liikmeks võtta. Teiseks arvan, et igasugune organiseerumine ja uute tudengirühmituste tekkimine on väga tervitatav nähe. Kui vaadata näiteks Rootsi keskmist tehnikatüliõpilast, siis tema on umbes 2-3 üliõpilasorganisatsiooni liige.

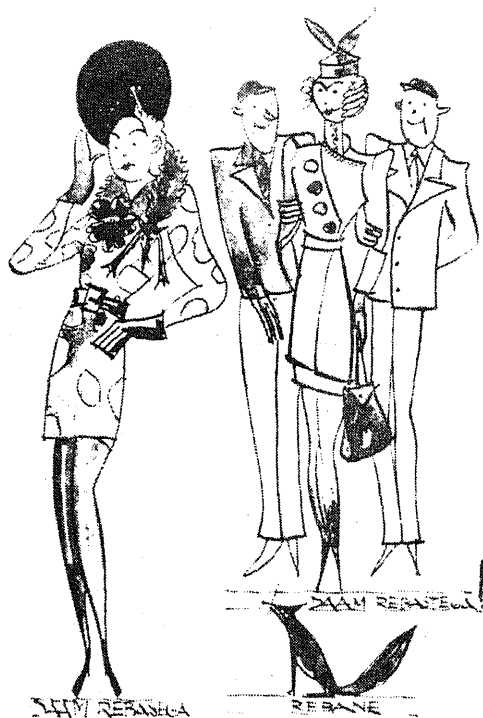
Lõpetuseks soovin kõikidele üksteisesse inimlikumat ja viisakamat suhtumist ning korp! Tehnola ja

teiste korp!-ide rebas tele palju jaksu ja indu tarkuste omandamisel, nii ülikoolis kui korporatsioonis.

Samuti soovin jaksu ja jõudu kogu korp! Tehnola vennaskonnale 70. aastapäevaks.

korp! Tehnola vanamees
ksv! Arvi Mägin.

KOOLMAPÄEVAL 23. OKT KELL 14.00 TOIMUB TEHNIKAÜLIKOOI AULAS
KORP! TEHNOLA 70. AASTAPÄEVA AKTUS.
Oodatud on kõik asjast huvitatud õppejõud ja tudengid.

Pildid korp! Tehnola ajakirjast "Vita Nostra"

Rõõmsast rebasepõlvest.

Eelmise Eesti Vabariigi aastatel võeti õppimist Tallinna Tehnikaülikoolis tõsiselt juba esimesest semestrist, kuigi korporatsioonielu just rebastelt palju aega nõudis. Et noorest tudengist saaks korporant, pidi ta läbi tegema kooli ja katsumused üsna mitmel alal. Treening toimus iganädalastes rebase-, cantuse- ja paukimistungides. Sellele lisandus ametlikud õlleõhtud, mis olid kohustuslikud ja mitteametlikud istumised, kuhu oli iga rebane alati teretunud.

Peale rebastele obligatoorse tegevuse leidsid aset veel coetuste omaalgatuslikud üritused, nagu tantsõhtud, isetegevus või rebastelenud. Rebastelend on selline "mäng", kus kogu rebaste coetus konvendi ruumidest üheskoos lahkuvad, värvikandjate poolt märkamata ja nii ära kaob, et neid kuskilt üles ei leita.

Tagasi peavad rebased ilmuma hiljemalt 3x24 tunni jooksul, kusjuures vähemalt üks rebastest peab konvendiruumi sisse pääsena nii, et teda värvikandjate poolt ei tabata. Kui see õnnestub, loetakse lend korraläinuks ja kõik lennuga seoses ja lennu kestvusel rebaste poolt tehtud kulutused peavad kandma värvikandjad.

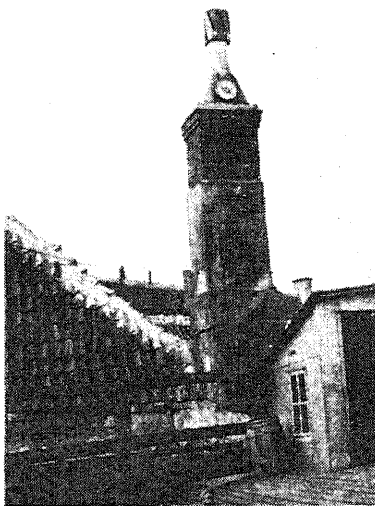
Korp! Tehnolas ei olnud rebased palju aastaid lennanud, kuni selline mõte tuli 1937.a. coetusele. Ühel märtsikuu laupäeval valitses konvendi ruumes hea pidumeeleolu. Viistlaskogu korraldusel toimus perekonnaõhtu ja kohal oli muidugi ka kogu rebaste pere. Rebased esinesid mitmesuguste ettekannetega, seetõttu lubas vanamees neid lahkesti saalist lahkuda, et esikus järgmist ettekannet ette valmistada. Jõudnud esikusse ja sulgenud ukse, kadus rebasekari vaikselt ja nii kiiresti kui jalad võtsid trepist alla tänaval ootavatesse autodesse. Kogu sõjaplaan oli rebastel juba ammu ette valmistatud. Et võtta värvikandjatelt igasugune tabamine võimalus, kihutati kohe linnast välja.

Konvendis aga kestis pidu ja oodati rebaste uut etteastet. "Rebaste lend!", kajas läbi peosaali ja pidu polnud enam endine.

Ruumides pandi maksma kaitseseisukord ja välja saadeti piilurid.

Umbes tunniajase sõidu järel jõudsid rebased Klooga põldude vahel poollagunenud hoone ette. See oli endine popsimaja, mida elamiseks enam ei kasutatud, kuid kus siiski veel mõned mööblitükid sees. See koht kujunes kolmeks päevaks rebaste varjupaigaks, kus väga lõbusalt aega viideti.

Kolmanda päeva õhtul sõideti tagasi Tallinnasse, ja asuti konvendi vallutamisele. Nagu kogu rebastelend, nii oli ka sissepääs konvendi hoolega ette valmistatud. Lennu hing ja eestvedaja reb! Karin ronis pimeduse kätte all naabermajade katuseid pidi konvendihoone kõrgele kivikatusele ja sealt veel kõrgema kaminakorstna otsa.

Kaasa võetud nõõri abil laskus ta kaminälõõri pidi alla mantelkorstnasse. Korsten oli suletud luugi ja suure tabalukuga, kuid selle luku krampi olid rebased nii töödelnud, et korstna

poolt sai mutreid lahti keerates luuki avada. Magavast valvurist üle astudes ilmus tahmane ja nõgine rebaseteklit kandev kuju hämmeldunud kaasvõitlejate keskele. Tekkinud lärm oli rebaste poolseile luurajatele kindlaks märgiks, et lend õnnestus ja peajõud võisid konvendi uhkelt sisse marsida.

Hästi korda läinud lend tõi kogu rebasecoetusele värvid enne ettenähtud aega ja värvikandjatele kopsaka arve, sest ega rebased kolm päeva ainult õlle peal elanud.

Järgmine, 1938.a. rebaste-coetus ei tahtnud eelkäijatest kehvem olla. Lennuplaanide väljatöötamine sündis, nagu tavaks, suurima saladuskatte all. Konvendist ära kadumiseks oli mitmeid võimalusi, palju raskem oli aga sinna tagasi pääseda. Konvendi asukoht - Lai 32 ja maja oma ehituslaadilt ei soodustanud seda ning teati, et iga kahtlust äratav sissepääsu taotleja põhjaliku uurimise alla satub. Tee läbi korstna oli juba kasutatud ja ei tulnud enam kõne alla. Rebase leksikonis ei tohi aga olla ruumi sõnadel "ei saa, pole võimalik". Kui uksest ega aknast sisse ei pääse ja seinad on liiga paksud, jääb ruumilise geomeetria kohaselt üle veel põrand ja lagi. Otsus langetati läbi lae tuleku kasuks, et ära kasutada gravitatsiooni-seaduse soodusatavat mõju. Kuna kolmandal korrusel asus majaomaniku korter, tuli peremees rebaste plaani pühendada. Plaan nõudis põranda läbisaagimist ja selle vajaduses suudeti teda veenda. Sobivamaks kohaks leiti olevat köök, mis asus otse konvendi köögi peal. Aega ja ettevaatust nõudva töö tagajärjel, mis sündis peamiselt õõsiti, saeti põrandasse neljakandiline auk nii, et lagi alt puutumata jäi. Viimane lae kiht pidi läbi murduma kui rebane sellele oma keha raskusega peale hüppab.

Kõik ettevalmistused sooritatud, teostuski 1939.a. kevadsemestril teine rebaste lend. Veetnud paar lõbusat päeva kusagil Aegviidu kandis, algas kolmandal päeval lennu viimase ja

kõige kriitilisema faasi läbiviimine. Näiliselt üsna igapäevaselt jalutasid kaks naisteks riietunud rebast konvendi kõrval olevasse majja. Selle maja pööningult pääses konvendimaja pööningule ja sealt omakorda peremehe korterisse konvendi lae peal.

Konvendi korterit valvati kogu lennu kestel nii ööd kui päevad. Mõned agaramad burshid peaaegu elasid seal, et põnevatest hetkedest mitte ilma jääda Sündmuste haripunkt saabus, kui tugev ragin läbi konvendi kajas. See oli rebase otsusav hüpe läbisaetud laeaugule. Kõik jooksid kööki, eesotsas kaitsjate avangardiga, kellel ehtburshilikult käes rapiirid. Laest nähti alla rippumas kahte mehejalga, kuna avavausest paistis rebase peramine pool. Vastu sirutati talle rapiirid. Peab mainima, et nende seas leidus ka selliseid, mida kasutatakse kommerssidel ja mille otsad just nürid ei ole.

Ilmnes, et läbisaetud lae alumine krohvikiht polnud nii kerge murduma kui arvati. Ühisel jõul saadi rebane lõpuks siiski august läbi ja konvendiruumi. Hiljem oli juurakandidaatidel palju peamurdmist - kas rebase jalgu konvendiruumis saab arvestada rebase eest ja kas lend tuleb lugeda kordaläinuks või mitte. Konvendi otsusega loeti lend siiski ebaõnnestunuks.

Rebaste seiklused ja tembud tõid alati palju vaheldust konvendi ellu. Kuidas oleks üks korporatsioon ilma rebasteta üldse mõeldav!

vii! Viktor Toom

VÄRVIK AASIS MITUTUNDI.
TUNDIS LÕPUKS ÜNE MUNDI
JA KUI ÜHINIS HOOLA'S VANT
LEHDAI TUUPÄ SABA TANT...

TULEVIKUS LENDAMISKALDUSTE
ZEDASED TULEVAD VANAMEHE POOLT
ÜMBERLÕIKAMISELE

Mensuur Saksa moodi.

Vanade vilistlaste jutustustest võib sageli kohata sõna mensuur, mida ümbritseb teatav saladuslikkuse loor - oli ju mensuur e. kahevõitlus rapiiridega rangelt keelatud. Kes on tuttav Eestis kehtinud mensuurikommaani-ga, peab nüüd üllatuma - Saksamaal on mensuuri eesmärk ja läbiviimise kord hoopis teised. Meil seostatakse mensuure eelkõige omavaheliste tülide lahendamise, Saksamaal korp!-ides seevastu peetakse seda tavapäraseks spordialaks, kus imepäraselt leiab kinnitust parun de Coubertini kreedo - tähtis pole mitte võit vaid osavõtt. Ja tõesti, mensuuri käigus ei selgitata välja kiiremat ja osavamat vehklejat, vaid demonstreeritakse mehisust ja tahtejõudu.

Tõe huvides tuleb märkida, et Saksamaal esineb nii paukivaid

(s.t. vehklevaid) kui mittepaukivaid korp!-e. Peale korp!-ide tegelevad seal vehklemisega ka teistlaadsed värve kandvad organisatsioonid, nagu burschenschaftid ja mõned meeskoorid.

Enamikes korp!-ides on vehklemine kohustuslik, rebasena tuleb osaleda kahel ja värvikandjal neljal mensuuril (kohustuslike mensuuri ride arv erinevates linnades on erinev). Harvad pole aga juhud, kui üliõpilaspõlve jooksul peetakse maha kümme või enam kahevõitlust. Vastased leitakse teistest korp!-idest, paarid koostatakse võimalikult võrdse rapiirikasutamisoskuse põhjal.

Mensurandi (mensuurist osavõtja) riietuse silmatorkavaim ese on kahtlemata rõngassärk, mis katab keha. Rõngassärki all kantakse paksu kelvarist ülikonda, mis garanteerib

topeltkaitse rapiirilöögi eest. Löögi-käsi on kaetud täies pikkuses nahkse kaitsega. Silmad ja nina on kaetud metallistprillide ja ninakaitsega. Relvastuseks on mensuurirapiirid, mis oma välja nägemiselt on eesti korp!-ides kasutatavate sarnased. Tera ots on tõmp, kuna torked on keelatud, kuid rapiiri servad on vahedad.

Põhiasendi korral seisavad kaks mensuranti teineteise poole näoga, jalad natuke harkis, löögikäsi tõstetud üles ja teine käsi peidetud selja taha. Vahemaa nende vahel on rapiiri pikkus (umb. 90 cm.), lüüakse kõrgemale prillirihmast, s.t. vastu pead ja laupa. Mõnedes linnades ninakaitseid ei kasutata ning seal võib lüüa ka näkku. Korraga sooritatakse neli lööki, mis moodustavad ühe käigu. Käikude üldarv ulatub kolmekümnest kuuekümmeni (sõltuvalt linnast). Mensurandi kaaskond on neljaliikmeline: sekretär, kes peab arvet käikude kohta, sekundant ja kaks abilist. Üleni kaitseriietuses sekundandi kohuseks on pärast käigu lõppu oma keha ja rapiiriga varjata mensuranti, sest üks osapooltest võib sooritada mõne üleliigse löögi. Ka annavad sekundandid käskluse käigu alustamiseks. Ühe abilise kohustuseks on rapiiritera desinfitseerimine pärast iga käiku, teine hoiab käikude vaheajal mensurandi rapiiriga kätt, et viimane puhata saaks.

Erapooletu kohtuniku otsustada on, kas käik oli mõlema mensurandi poolt õigesti sooritatud või mitte ning vajaduse korral rahuldab ta sekundantide taotlusi. Rangelt on keelatud keha või pea liigutamine, aga ka nn. pettelöögid. Kõigil neil juhtudel eemaldatakse eksinu mensuurilt ja mensuur temale arvesse ei lähe.

Mensuuride lahutamatuks külaliseks on ka korporandist arst, kelle ülesandeks on osapoolte tervisliku seisukorra jälgimine mensuuri ajal ja haavade õmblemine pärast mensuuri.

Mensuuri algasend.

Haavade õmblemisel traditsiooniliselt tuimestust ei kasutata. Asjaosaliste väidete kohaselt pole praegu kasutusel olevate reeglite ja kaitsevarustusega surmajuhtumeid olnud.

Kõrvalseisjale võib eelpool kirjeldatud mensuur tunduda kasutu verevalamisena, kuid tegelikult on sellel väga sügav psühholoogiline eesmärk. Eks sümboliseeri ju püsti pea vankumatut võitlustahet ja allumatust. Kui aga suudad närvipingele vaatamata ja ohtudest hoolimata kätt kriitilistes olukordades kindlalt juhtida (ning pead mitte liigutada!) - see on juba omaette saavutus. Ja milline rahulolu valdab korporante, kui nad vestlevad kordaläinud mensuuridest ja saadud haavadest. Armid pidavat ju meest kaunistama!

Bielefeldi linnas külastasid korp! Baltica Borussia Danzigit tehno lused H. Tomberg ja A. Eipre.

Mensurant kaitseriietuses.

Mõningate sõnade seletusi, mis võivad muidu asjatundmatutele isikutele arusaamatuks jääda:

KONVENT - korporatsiooni tegevliikmete kogu

CANTUS - laul (lad. k.)

COETUS - ühel semestril korporatsiooni astunud tegevliikmete kogu

MENSUUR - mõõgaduell

PAUKIMINE - vehklemine

VANAMEES - ametimees, kes tegeleb rebaste kasvatamisega ja vastutab korra eest konvendis

Mälestame taastegutsemise ajal meie hulgast lahkunud vilistlasi:

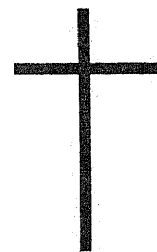
Edgar Luik 19.05.1991

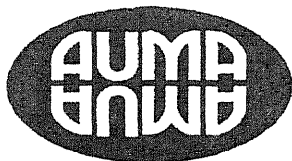
Kaarel Talvet 03.01.1991

Ants Reimann 28.04.1990

Karl Konsin 18.02.1989

Me pisarail rahu soovime
veel venna vaikse hauasse.

Tapecrete

Ettevõtjad ja ehitajad!

- tapecrete tagab Teile ehitiste vee- ja kulumiskindluse
- Tapecrete peab vastu liikumistele aluskonstruktsioonis
- Tapecrete'i võib paigaldada niisketele pindadele.

Telli Tapecrete katted meilt!

a/s "A.U.Ma",
Tallinn 200106, Tuvi 12
tel. 68 45 91 fax 49 48 25

EXPODESIGN JV

kleeptekstid autodele,
akendele;
logotüüpide valmistamine;
näituste korraldamine, kujun-
damine ja info;
tõlketööd;
firmagraafika;
siiditrükk.

Samas soovime leida direktori asetäitjat
marketingi alal.

Ravi 27, Tallinn 200007
tel. 68 17 85
fax 44 36 56
telex 173254 koda su

Korp! Tehnola tänab

TALLINNA KESKONNAAMETIT ja ühisettevõtet PI-EST

kes abistasid meid 70. aastapäeva korraldamisel.

PP Group Ltd. Toetas lehte nõu ja jõuga
203600 Pärnu, Uus 2, fax 40 690, tel. 42 280
200001 Tallinn, Narva mnt. 4., tel & fax 42 55 28

Peatoimetaja: ÜLLI SAITS * Toimetuse aadress: TLL, Tallinn 200106,
Akadeemia 1, II-204, tel. 33 72 61 * Tähtsitud TLL trükkikojas *
Toimetuse kolleegium: ksvt Herki Tomberg, ksvt Aatu Eipre,
kvt Arvi Mägin, svt Sven Küster
Layout: rebi Märt Pals arvuti: CrystalData 286
Trükk: arv 300 * Tassia

Ülli, sul oli õigus!